ВІДГУК

офіційного опонента на дисертаційну роботу

Серватинської Інни Миколаївни

«Організаційно-економічні механізми інвестиційного забезпечення будівельних підприємств в умовах післявоєнного відновлення»,

подану на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю **08.00.04 — економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)**

1. Актуальність теми та наукова доцільність дослідження. Відновлення житлової, соціальної та виробничої інфраструктури України безпосередньо залежить від економічної спроможності будівельних підприємств реалізовувати інвестиційні проєкти, виконувати договірні зобов'язання та забезпечувати безперервність виробничих процесів. За значного масштабу відбудовних потреб особливого значення набуває здатність підприємства узгоджувати потребу в ресурсах із можливостями їх залучення, умовами використання та прийнятним рівнем фінансового навантаження. Саме тому дослідження організаційно-економічних механізмів інвестиційного забезпечення має вагоме значення для економіки й управління будівельними підприємствами.

Галузеву специфіку порушеної проблеми визначають капіталомісткість будівельного виробництва, тривалий цикл реалізації проєктів, нерівномірність витрат і надходжень, залежність від договірних умов та потреба в узгодженні рішень багатьох учасників. В умовах післявоєнного відновлення ці чинники поєднуються з нестабільністю ринкового та інституційного середовища, підвищеними ризиками, зміною умов кредитування й появою спеціальних програм підтримки. За таких обставин наявність потенційних джерел фінансування ще не забезпечує можливості їх використання конкретним підприємством.

Економічно обґрунтоване інвестиційне рішення передбачає встановлення доступності ресурсів, оцінювання відповідності інструментів характеристикам підприємства та проєкту, визначення допустимих обсягів залучення й наслідків їх поєднання. Водночас підприємство має зважати на суперечності між вартістю фінансування, ризиком, строками мобілізації коштів, концентрацією джерел та складністю управління, що зумовлює потребу в методології, яка пов'язує оцінювання окремих інструментів із формуванням цілісної структури інвестиційного забезпечення.

Дисертація. відповідає зазначеній науковій і практичній потребі. Її актуальність визначається спрямованістю на обґрунтування фінансових рішень

будівельного підприємства з урахуванням ресурсних можливостей, параметрів проєкту та обмежень середовища. Включення до дослідження сценарної перевірки та аналізу стійкості розширює управлінське значення роботи, оскільки дає змогу оцінювати умови збереження та перегляду сформованих рішень.

2. Зв'язок дисертації з науковими програмами, планами і темами. Дисертаційне дослідження пов'язане з напрямами науково-дослідної діяльності Київського національного університету будівництва і архітектури та Академії будівництва України. Його результати розвивають проблематику аналітичного супроводу девелоперського управління, узгодження інтересів учасників будівельних проєктів та обґрунтування умов їх ресурсного забезпечення.

У межах науково-дослідної роботи «Розбудова сучасного аналітичного інструментарію девелоперського управління підрядним будівництвом» (державний реєстраційний номер 0115U000860) авторський внесок стосується розвитку положень щодо економічного обґрунтування ресурсного забезпечення будівельних проєктів. Зміст дисертації конкретизує цей напрям через оцінювання відповідності інвестиційних інструментів потребам проєкту та можливостям підприємства.

Зв'язок із темою «Розвиток управлінської взаємодії інституційних учасників девелоперських проєктів» (державний реєстраційний номер 0121U111793) простежується в дослідженні умов участі різних надавачів ресурсів, обмежень залучення фінансування та взаємозалежності рішень підприємства й інших учасників проєкту.

За темою «Вдосконалення аналітичного апарату обґрунтування формату девелопменту для проєктів будівництва» (шифр W4-14-b, Академія будівництва України) результати дисертації спрямовано на формування й порівняння фінансових конфігурацій, визначення допустимого складу інструментів і часток їхньої участі, а також перевірку можливостей адаптації рішення. Отже, зв'язок роботи із зазначеною тематикою має змістовний характер і виявляється в конкретних теоретичних, методичних та прикладних результатах.

3. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій та достовірність результатів. Обґрунтованість наукових положень дисертації забезпечується відповідністю дослідницької логіки характеру порушеної проблеми. Теоретичне визначення інвестиційного забезпечення як об'єкта управління та систематизація галузевих особливостей будівництва (с. 47–140) створюють основу для концептуального опису оцінювання інструментів і формування фінансової архітектури (с. 145–208). Методологічні положення послідовно конкретизуються в методах дослідження (с. 213–301), економіко-математичних моделях (с. 307–380) та результатах

сценарної апробації (с. 385–466). Така побудова дає змогу простежити походження ключових положень і їх реалізацію в розрахункових процедурах.

Позитивної оцінки заслуговує функціональне розмежування застосованих методів. Нечітко-логічне моделювання використано для формалізації неоднорідних кількісних і якісних характеристик, імітаційне моделювання — для дослідження варіантів інвестиційної ситуації, машинне навчання — для оперативного відтворення виходів нечіткої системи. Оптимізаційний апарат визначає склад і частки інструментів, а багатокритеріальне оцінювання забезпечує зіставлення економічних та організаційних наслідків вибору. Відповідні методологічні засади розкрито на с. 213–301, їх математичну реалізацію — на с. 307–380.

Методично важливим є розмежування доступності інструмента, його придатності для конкретного підприємства й проєкту та допустимості цілісної структури фінансування. У роботі оцінка придатності характеризує відповідність інструмента заданим умовам і використовується в подальшому обґрунтуванні фінансового рішення (с. 324–325, 354–368). Завдяки цьому оцінювання окремих джерел пов’язано з перевіркою можливості їх спільного використання, покриття інвестиційної потреби та дотримання встановлених обмежень.

Достовірність розрахункових результатів підтримується сукупністю внутрішніх перевірок. Аналіз контрольних і граничних конфігурацій, локальних похибок та поведінки прогнозних моделей дає змогу оцінити послідовність відтворення нечітких залежностей (с. 333–353). Порівняння базових і змінених умов фінансування, перевірка допустимості структур та аналіз чутливості результатів розширюють перевірку до рівня кінцевого інвестиційного рішення (с. 426–466).

Авторка визначає межі інтерпретації кількісних результатів: машинні моделі апроксимують виходи нечіткої системи на синтетичних даних, а сценарні висновки характеризують поведінку запропонованого інструментарію в дослідженому просторі умов, що надає підстави позитивно оцінити наукову коректність роботи. Висновки щодо практичного застосування мають розглядатися з урахуванням необхідності налаштування моделей на фактичні дані підприємства та умови конкретних програм фінансування.

Загалом основні положення, висновки та рекомендації випливають зі змісту дослідження, узгоджуються з поставленими завданнями й мають належне теоретичне та методичне обґрунтування. Розрахункові результати є достовірними в межах прийнятих модельних припущень і проведених процедур перевірки.

4. Наукова новизна одержаних результатів визначається розробленням взаємопов'язаної системи положень і моделей, яка забезпечує перехід від оцінювання можливостей використання інвестиційних інструментів до формування, вибору та сценарного коригування структури фінансування будівельного проєкту. Важливою відмінністю є подальше використання сценарного аналізу для розмежування зміни економічних параметрів обраної структури та зміни самих джерел і пропорцій фінансування.

Центральне значення має інтегрований методологічний підхід до формування механізму інвестиційного забезпечення будівельного підприємства. Його концептуальне обґрунтування (с. 190–208) пов'язує характеристики підприємства, параметри проєкту, ресурсні умови та інституційно-ризикові обмеження в єдиній послідовності прийняття рішення. Розмежування умов допустимості та критеріїв ефективності дає змогу спершу відсіяти фінансово або інституційно неможливі альтернативи, а вже потім оцінювати компроміси між вартістю, ризиком, строком мобілізації, концентрацією ресурсів і складністю управління. Наукова цінність цього результату полягає в узгодженні оцінювання інструментів із визначенням допустимого складу й часток фінансування та подальшою перевіркою адаптивності сформованої архітектури.

Вагомим результатом є ієрархічна нечітко-логічна модель оцінювання придатності власних ресурсів, комерційного й пільгового кредитів, грантів, приватного капіталу та партнерського фінансування. Її побудову представлено на с. 307–332. Модель агрегує характеристики підприємства, проєкту, ресурсних умов та інституційно-ризикового середовища з урахуванням специфіки кожного інструмента. Обмеження компенсації критичних несприятливих умов підвищує економічну змістовність оцінювання: позитивні характеристики окремих напрямів не усувають значення обмежень, які можуть перешкоджати використанню ресурсу. Її побудова дає змогу враховувати неоднорідність характеристик і обмежувати повну компенсацію критичних несприятливих умов сприятливими оцінками за іншими напрямами.

Самостійне наукове значення має багатокритеріальна економіко-математична модель формування структури інвестиційного забезпечення (с. 354–380). Поєднання бінарних змінних включення інструментів із неперервними змінними їхніх часток дає змогу одночасно розв'язувати завдання вибору складу фінансування та розподілу інвестиційної потреби. Відокремлення обов'язкових умов допустимості від критеріїв ефективності забезпечує економічно коректну послідовність відбору й порівняння альтернатив.

Методологічні положення багатокритеріального вибору (с. 270–301) реалізовано через формування Парето-ефективних альтернатив методом AUGMECON2, визначення інформаційних ваг CRITIC та ранжування MARCOS (с. 354–368). Наукове значення такого поєднання полягає у формалізації

компромісів між вартістю ресурсів, ризиком, часом мобілізації фінансування, концентрацією джерел і складністю управління. Економічний зміст рішення розкривається через зіставлення наслідків різних конфігурацій за сукупністю характеристик.

Новизну доповнюють удосконалені методичні засоби сценарного та прогнозного оцінювання. Формування сценарної інформаційної бази й організацію її використання обґрунтовано на с. 238–269; побудову машинних моделей для оперативного відтворення нечітких оцінок та їх внутрішню перевірку — на с. 333–353. Порівняльний добір алгоритмів і використання окремих моделей CatBoost для інструментів створюють можливість багаторазових розрахунків у процесі підготовки управлінського рішення. Перевірка локальних похибок та інтерпретація внесків характеристик підвищують прозорість оцінювання.

Розвиток методичних засад оцінювання стійкості виявляється в розмежуванні зміни економічних характеристик архітектури та перебудови складу й часток джерел. Відповідний аналіз (с. 370–375, 426–466) дає змогу встановлювати, чи залишається рішення допустимим, як змінюються його параметри та за яких умов доцільно формувати альтернативну конфігурацію.

Теоретичні результати дисертації також мають самостійне значення. Уточнення змісту інвестиційного забезпечення як керованого процесу (с. 47–70), розмежування джерел, інструментів і моделей фінансування (с. 102–140), а також обґрунтування архітектури інвестиційного забезпечення (с. 190–208) створюють понятєву основу для подальшої формалізації управлінських рішень.

5. Особистий внесок здобувачки та самостійність дослідження. Особистий внесок Серватинської І. М. полягає в теоретичному обґрунтуванні інвестиційного забезпечення як об’єкта управління, розробленні концептуальної послідовності формування фінансової архітектури, систематизації характеристик інвестиційної ситуації, побудові моделей оцінювання придатності й оптимізаційного вибору, проведенні сценарних розрахунків та економічній інтерпретації результатів.

Авторський характер дослідження простежується у взаємозв’язку його складових. Теоретичні узагальнення визначають зміст показників і логіку оцінювання; результати нечіткої моделі формують інформаційну основу для вибору інструментів; оптимізаційна постановка забезпечує визначення їхніх часток; сценарний аналіз дає підстави для висновків щодо збереження або перегляду рішення. Відомі математичні методи адаптовано й поєднано для розв’язання конкретної економіко-управлінської проблеми будівельного підприємства.

Кандидатське дослідження Серватинської І. М. «Фінансове забезпечення функціонування державних фондів соціального страхування», захищене за спеціальністю 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит», відрізняється від докторської дисертації об'єктом, предметом і дослідницькими завданнями. У представленій докторській роботі не встановлено повторного заявлення результатів кандидатської дисертації як її наукової новизни. Концептуальні положення, моделі та сценарна апробація розроблені щодо іншої наукової проблеми та специфіки управління будівельними підприємствами.

Особистий внесок здобувачки полягає у самостійному формуванні теоретичних положень, методичних підходів, моделей, розрахунків і рекомендацій, поданих у дисертації. Запропоновані результати мають взаємопов'язаний характер і утворюють цілісний інструментарій підтримки фінансових рішень будівельного підприємства.

6. Теоретичне значення результатів дисертаційної роботи полягає в розвитку положень економіки підприємства щодо управління формуванням і використанням інвестиційних ресурсів за умов обмеженого доступу до фінансування та невизначеності зовнішнього середовища. Авторський підхід пояснює інвестиційне забезпечення через взаємозв'язок потреби проєкту, спроможності підприємства, умов використання інструментів і можливостей їх поєднання.

Дослідження розширює теоретичні засади обґрунтування фінансових рішень через урахування економічних та організаційних характеристик архітектури. Результативність забезпечення пов'язується з можливістю покрити інвестиційну потребу в межах прийнятних для підприємства обмежень, забезпечити керованість фінансування та зберегти здатність до адаптації за зміни умов. Загальнонаціональна значущість результатів зумовлена їх спрямованістю на підтримання інвестиційної та виробничої спроможності будівельних підприємств, які реалізують проєкти відновлення України. Запропоновані положення можуть сприяти підвищенню обґрунтованості ресурсних рішень, узгодженню участі кредиторів, інвесторів і донорів та попередньому виявленню фінансових обмежень проєктів. Їх значення виявляється на рівні підприємства, проте пов'язане із ширшим завданням економічного забезпечення відновлення інфраструктури.

7. Практична цінність роботи полягає в доведенні теоретико-методологічних положень до взаємопов'язаних аналітичних процедур і моделей підтримки інвестиційних рішень. Запропонований підхід дає змогу попередньо зіставляти інвестиційну потребу з можливостями підприємства, оцінювати

інструменти, формувати допустимі альтернативи та порівнювати наслідки їх використання.

Для керівництва будівельного підприємства важливим є отримання кількох обґрунтованих варіантів фінансування з поясненням економічних компромісів між ними, що створює основу для виконання договірних зобов'язань із кредиторами, інвесторами, донорами та замовниками, а також для підготовки резервних конфігурацій на випадок зміни умов реалізації проєкту. За наведеними в матеріалах дослідження відомостями, результати використано в діяльності ТОВ «Архітектурно-будівельні новації» (довідка № 75-н від 12.03.2026 р.), ТОВ БФ «Альфа-Сервіс» (довідка № 67 від 25.03.2026 р.), Інституту місцевого розвитку (довідка № 54 від 27.03.2026 р.), ХК «Фомальгаут Полімін» (довідка № 86 від 22.04.2026 р.), у науково-експертній діяльності Академії будівництва України (довідка № 12/07.2026/22 від 14.01.2026 р.) та в освітньому процесі Київського національного університету будівництва і архітектури (довідка № 11/54-21/3/26 від 15.05.2026 р.).

Подальше використання інструментарію передбачає врахування фактичних даних підприємства, параметрів проєкту, доступних фінансових програм і договірних вимог. Визначення цих умов у роботі є необхідним для належного перенесення модельних результатів у практику управління.

8. Повнота викладу результатів у наукових публікаціях та їх апробація. За поданими відомостями, основні результати дисертації висвітлено у 44 наукових працях, серед яких — 4 розділи колективних монографій, 6 статей у виданнях, індексованих у Scopus та/або Web of Science, 17 статей у наукових фахових виданнях України та 17 публікацій апробаційного характеру.

Тематика публікацій охоплює теоретичні засади фінансового й інвестиційного забезпечення, особливості діяльності будівельних підприємств, інвестиційні інструменти, управління фінансовими ризиками та аналітичну підтримку управлінських рішень. Публікаційний доробок відображає розвиток дослідницької проблематики та висвітлює основні складові дисертації.

Результати доповідалися на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях. Апробація дала змогу представити науковій спільноті теоретичні положення, методичні розробки та прикладні результати. Загалом повнота оприлюднення відповідає змісту виконаного дослідження та дає можливість ознайомитися з його основними науковими положеннями.

9. Дотримання вимог академічної доброчесності. За результатами ознайомлення з дисертацією та експертного розгляду матеріалів перевірки ознак академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації не встановлено. Використані в роботі положення інших авторів супроводжуються належними посиланнями на

відповідні джерела, а отримані результати та розроблені методичні положення викладено як результати власного дослідження.

Відповідно до Положення про заходи щодо підтримки академічної доброчесності в Київському національному університеті будівництва і архітектури дисертацію Серватинської І. М. перевірено за допомогою системи StrikePlagiarism.com. У сформованому звіті зазначено коефіцієнт подібності 1 — 1,89 %**,** коефіцієнт подібності 2 — 0,48 %**,** коефіцієнт цитування — 0,54 %**.**

Збіги, зафіксовані за коефіцієнтом подібності 1, розподілені між інтернет-джерелами (1,61 %**),** домашньою базою даних **(**0,12 %**)** і базою обміну **(**0,16 %**).** Найбільший збіг з одним джерелом становить 0,78 % . Це електронний документ КНУБА з відомостями про професійну діяльність Інни Миколаївни Корсун; у ньому прямо зазначено, що Корсун І. М. — це Серватинська І. М., та наведено перелік її публікацій. Таким чином, збіг бібліографічних описів і відомостей про діяльність авторки з її довідково-інформаційним профілем сам по собі не утворює самоплагіату наукових публікацій. Такий висновок узгоджується з частиною першою статті 26 Закону України «Про академічну доброчесність» від 18 грудня 2025 року № 4742-IX: самоплагіатом визначено оприлюднення власних раніше опублікованих наукових результатів без зазначення джерела попереднього оприлюднення. У дисертації праці, опубліковані під попереднім прізвищем авторки, також подано в списку її наукових праць і належно атрибутовано.

Інші зафіксовані збіги мають фрагментарний характер і розподілені між різними науковими та інформаційними ресурсами; являють собою невеликі за обсягом фрагменти (до 30 слів), що містять усталену загальновживану термінологію, нормативні формулювання та загальноприйняті методичні конструкції і не утворюють запозичених текстових блоків.

З урахуванням аналізу джерел збігів, бібліографічної атрибуції праць під попереднім прізвищем авторки та змісту дисертації підстави для констатації академічного плагіату відсутні. Аналіз методики, логіки розрахунків і викладу результатів у межах проведеного рецензування також не виявив ознак фабрикації чи фальсифікації.

Дисертаційна робота відповідає принципам академічної доброчесності.

10. Оцінка структури, змісту, мови та стилю дисертації. Відповідність реферата основним положенням дисертації. Структура дисертації відповідає логіці розв’язання поставленої науково-прикладної проблеми. Теоретичний розділ визначає понятєву й галузеву основу дослідження; концептуальний — установлює взаємозв’язки між оцінюванням інструментів і формуванням архітектури; методологічний — обґрунтовує послідовність аналітичних

процедур; модельний — формалізує запропоновані положення; прикладний — розкриває результати сценарної реалізації.

Зміст розділів узгоджується з метою та завданнями. Таблиці, рисунки й математичні моделі доповнюють текстовий аналіз та дають змогу простежити взаємозв'язки між вихідними характеристиками, оцінками придатності й фінансовими конфігураціями. Мова роботи загалом відповідає академічному стилю, термінологія має фаховий характер, а кількісні результати супроводжуються економічною інтерпретацією.

Реферат відображає мету й завдання дослідження, основні положення наукової новизни, зміст розділів, результати апробації, висновки та практичне значення роботи. Викладені в ньому положення узгоджуються зі змістом дисертації та належно представляють одержані результати.

За предметною спрямованістю дослідження відповідає спеціальності 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)», оскільки його основним об'єктом є процеси інвестиційного забезпечення будівельних підприємств, а результати спрямовані на вдосконалення економічного обґрунтування й організації управлінських рішень.

11. Дискусійні положення та зауваження.

1. Теоретичний аналіз (с. 55–65) охоплює три взаємопов'язані, але різні за пояснювальною функцією напрями: теорії структури капіталу розкривають логіку співвідношення власного та позикового фінансування; концепції фінансових обмежень пояснюють, як доступність і вартість ресурсів впливають на інвестиційні можливості підприємства; підходи до управління інвестиційною діяльністю характеризують послідовність рішень щодо визначення потреби, вибору та поєднання ресурсів. На мою думку, обґрунтування теоретичної основи дослідження посилило б чітке розмежування цих функцій і пояснення того, які саме їхні положення покладено в основу авторського визначення та подальшої концепції механізму. Це дало б змогу виразніше відрізнити власний теоретичний синтез авторки від систематизації релевантних наукових підходів.
2. Поряд із потребою фінансувати проєкти замовників будівельне підприємство має інвестувати у власну виробничу базу та технологічне оновлення (с. 72–76). Ці напрями відрізняються за джерелами окупності, рухом коштів і ризиковим профілем. Вважаю, що в роботі варто було б виразніше розмежувати забезпечення конкретного проєкту від інвестицій у виробничу спроможність самого підприємства, щоб точніше окреслити сферу застосування запропонованого механізму.
3. Особливість приватного капіталу полягає не лише у способі залучення ресурсів, а й у можливій зміні контролю над проєктом. Цей наслідок має

самостійне управлінське значення й не повністю охоплюється загальною оцінкою складності фінансування (с. 108–111). Доцільно було б чіткіше показати, як у моделі враховуються зміни управлінських прав, розподілу контролю та пов'язаних із ними витрат підприємства.

4. Методично важливо відрізняти формальну відповідність умовам програми від економічної придатності інструмента (с. 158–164). Невиконання обов'язкової вимоги кредитної, грантової чи іншої програми не може компенсуватися сприятливими значеннями інших характеристик. Вважаю, що в роботі варто було б виразніше закріпити послідовність: спочатку відбір інструментів, доступних за формальними умовами, а потім оцінювання їхньої придатності для підприємства та проєкту.

5. Адаптивність фінансової архітектури залежить також від можливості фактично замінити вже залучене джерело. Після укладення договору така заміна може спричинити витрати на дострокове припинення фінансування, перегляд забезпечення чи виконання додаткових зобов'язань (с. 194–205). На мою думку, ці витрати переходу є суттєвими для управлінської оцінки адаптивності механізму. Було б доцільно відобразити їх як окреме обмеження або чітко зазначити, що вони залишаються поза межами моделі.

6. Ієрархічне агрегування спрощує опрацювання різнорідних характеристик, але може приховувати причину низької підсумкової оцінки інструмента (с. 224–226). Однаковий інтегральний результат може бути зумовлений, наприклад, слабкою фінансовою спроможністю підприємства або несприятливими інституційними умовами, а управлінські рішення в цих випадках різнитимуться. Вважаю, що практичну цінність моделі посилило б подання інтегральної оцінки разом із профілем локальних результатів за окремими групами характеристик.

7. Ранжування MARCOS залежить від співвіднесення альтернатив з ідеальним та антиідеальним профілями). Якщо склад альтернатив змінюється, може змінитися й їхнє відносне ранжування (с. 291–296). Вважаю, що для практичного використання моделі важливо оцінити, наскільки стійкою залишається позиція рекомендованої архітектури за появи нового джерела фінансування або втрати доступності одного з наявних інструментів.

8. Результати практичного оцінювання охоплюють різні поєднання профілів підприємств і проєктів (с. 385–400). Для управлінської інтерпретації важливо розрізняти вплив характеристик підприємства, параметрів проєкту та їхньої взаємодії на оцінку придатності інструментів. На мою думку, розмежування цих впливів дало б змогу точніше визначити, які саме умови формують перевагу того чи іншого джерела фінансування.

Загальна оцінка дисертаційної роботи

Дисертаційна робота Серватинської Інни Миколаївни «Організаційно-економічні механізми інвестиційного забезпечення будівельних підприємств в умовах післявоєнного відновлення» є самостійним завершеним науковим дослідженням, у якому розв'язано актуальну наукову проблему розвитку теоретико-методологічних засад формування та реалізації організаційно-економічних механізмів інвестиційного забезпечення будівельних підприємств в умовах післявоєнного відновлення України. Робота відзначається цілісністю наукового задуму, системністю дослідження фінансових, організаційних та інституційних складових інвестиційного забезпечення, комплексним підходом до обґрунтування механізмів залучення й ефективного використання інвестиційних ресурсів, а також практичною спрямованістю одержаних результатів.

За змістом, науковим рівнем і предметною спрямованістю дисертація відповідає профілю спеціальності 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності). Вважаю, що за основними науковими та кваліфікаційними характеристиками робота відповідає вимогам пунктів 7–9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197 (зі змінами), а її авторка, Серватинська Інна Миколаївна, заслуговує на присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

Підпис Гончар В.
ЗАСВІДЧУЮ
Заступник начальника відділу кадрів
Київський національний
економічний університет
імені Вадима Гетьмана
«__» _____ 20__ р.

ОФІЦІЙНИЙ ОПОНЕНТ
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту
Київського національного
економічного університету
імені Вадима Гетьмана

Вікторія ГОНЧАР